

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200070
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415200070.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/J. Y., rod. N., nar. XX.XX.XXXX bytom O. XXX, 2/ Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave - mestská časť Petržalka, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, obaja právne zastúpení HKP Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/5/2015-132 zo dňa 19. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke v rade 1/ sumu 410,45 Eur s 5,15 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 28.08.2014 do zaplatenia (výrok I.) **p o t v r d z u j e .**

Výrok, ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá (výrok II.), **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke v rade 1/ sumu 410,45 Eur s 5,15 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 28.08.2014 do zaplatenia (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol (výrok II.). Rozhodnutie o trovách konania v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. ponechal na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok III.).

Okresný súd vychádzal zo zistenia, že rozsudkom zo dňa 05.05.2014 vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/135/2013, ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.05.2015 bola zamietnutá žaloba terajšieho odporcu ktorá smerovala voči terajšej navrhovateľke v rade 1/ a ktorou sa voči nej domáhal zaplatenia sumy 843,40 Eur s príslušenstvom titulom nesplatennej časti úveru. Nosným dôvodom zamietnutia žaloby bol záver súdu, že v dôsledku nedostatkov kontraktčného procesu pri uzatváraní zmluvy, v dôsledku čoho táto neobsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo možné považovať tento úver za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľka v rade 1/ tak bola povinná vrátiť odporcovi len toľko, koľko jej na podklade tejto zmluvy reálne poskytol. Do vyhlásenia uvedeného rozsudku navrhovateľka v rade 1/ uhradila viac ako jej bolo odporcom skutočne vyplatené. V uvedenom konaní mal súd preukázané, že navrhovateľka v rade 1/ odporcovi do vyhlásenia rozsudku uhradila celkovo 1.026,96 Eur, pričom odporca mal navrhovateľke v rade 1/ poskytnúť úver 720,- Eur, z ktorého jej však reálne vyplatil len sumu 616,51 Eur. Z tohto rozhodnutia jednoznačne vyplynulo, že navrhovateľka v rade 1/ zaplatila odporcovi viac ako mu bola povinná zaplatiť, teda svoj záväzok „preplatila“ o sumu 410,45 Eur, ktorú okresný súd vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie odporcu na úkor navrhovateľky. Predmetné bezdôvodné obohatenie tak s poukazom na ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je odporca povinný navrhovateľke vydať.

Okresný súd zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 v spojení s § 492 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal navrhovateľke voči odporcovi aj uplatnené zákonné úroky z omeškania, keďže s vydaním bezdôvodného obohatenia sa odporca dostal do omeškania dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, ktorá mu bola poskytnutá navrhovateľkou v rade 1/ vo výzve zo dňa 15.08.2014, a to dňom 28.08.2014. Ďalej okresný súd ustálil, že aj keď odporca výslovne nevzniesol námietku premlčania, vychádzajúc z obsahu jeho podaní, zaoberal sa posúdením premlčania nároku uplatneného navrhovateľkou. Konštatoval, že do podania žaloby neuplynula ani jedna z premlčacích dôb stanovených v § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a nárok preto nie je premlčaný.

Vo zvyšnej časti žalobný návrh, pokiaľ sa navrhovatelia domáhali určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky - celého ustanovenia uvedeného v čl. 2 bod 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere odporcu, tvoriaceho s poukazom na bod 13 zmluvy jej neoddeliteľnú súčasť, dospel k záveru, že dané ustanovenie nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Jeho cieľom bolo „upraviť“ kontraktálny proces uzatvárania zmluvy s tým, že časť tohto dojednania nerešpektovala kogentné ustanovenie § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že zmluva ktorá túto podmienku obsahuje je neplatným právnym úkonom a teda pokiaľ nie je platne uzavretá nemôže sa jednať o zmluvnú podmienku ako takú a nemôže ísť ani o zmluvnú podmienku spôsobujúcu nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Pokiaľ sa navrhovateľka v rade 1/ dožadovala priznania primeraného finančného zadosťučinenia, v tejto časti žalobný návrh rovnako zamietol, pretože nemal preukázanú existenciu zákonných predpokladov pre jej priznanie.

Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovené podal odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že aj v tejto časti bude rozsudok okresného súdu zamietnutý.

Odporca poukazoval na ust. § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka s obsahom ktorého sa okresný súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Z tohto ustanovenia vyplýva, že za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje plnenie dlhu neplatného len pre nedostatok formy, teda k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu dôjsť nemohlo. Ďalej napadol záver súdu o tom, že nedošlo ku konsenzu zmluvných strán a tak k vzniku zmluvy, čl. 2 bod 2.1 zmluvných dojednaní opisuje spôsob akým k uzatvoreniu zmluvy došlo. Uzavretie zmluvy nastáva v dôsledku spôsobu akým dlžník formuluje a vymedzuje obsah svojho návrhu, prostredníctvom ods. 1.3 a 2.1 žiadosti výslovne vyjadruje svoju žiadosť o úver v nižšej sume ako uvádza v bode 5 žiadosti. Prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere bolo zo strany odporcu vykonané v súlade s tým, ako bola predložená žiadosť.

Odporca ďalej napadal závery súdu o tom, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Výklad podávaný súdom odporoval zákonu a tiež smernici 2008/48/EH z dňa 23.04.2008 o zmluvách a spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice 87/102/EHS, ktorej implementácia bola vykonaná zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. (z titulu ktorého ostal nedotknutý odvolaním nenapadnutý výrok II., ktorým bol vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietnutý) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p., rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovené ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením okresného súdu a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že odvolateľ zodpovedá za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Odporca v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré okresný súd viedli k tomu, že žalobnému návrhu vyhovel. Okresný súd primárne vychádzal zo záverov rozsudku okresného súdu, ktorým sa odporca v pozícii navrhovateľa domáhal zaplatenia nárokov zo zmluvy o úvere uzatvorenej s navrhovateľkou, ktorá v tomto konaní vystupovala ako odporkyňa. Išlo o vec vedenú na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 5C/135/2013. Vychádzajúc zo záverom tohto rozhodnutia v zmysle ust.

§ 135 ods. 2 O.s.p., aj keď to okresný súd priamo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol, považoval otázku neplatnosti zmluvy o úvere uzatvorenú medzi účastníkmi konania týmto za vyriešenú. Ako vyplýva z obsahu podaného odvolania, odporca obdobne ako v predchádzajúcom konaní, namieta správnosť záverov týkajúcich sa neplatnosti tohto záväzkového vzťahu. Krajský súd však uvedené námietky nepovažuje za právne významné pre rozhodnutie v prejednávanej veci. Okresný súd ústavne konformným spôsobom vychádzal z toho, že zmluvný vzťah založený zmluvou o úvere medzi účastníkmi, na základe ktorej navrhovateľka plnila odporcovi, je neplatným právnym úkonom a to s prihliadnutím na konštatovanie tejto skutočnosti v predchádzajúcom súdnom rozhodnutí, v ktorom sa táto otázka riešila. Tento postup zodpovedá aj judikatúre ústavného súdu, ktorý vo svojom rozhodnutí zo dňa 20.01.2010 sp. zn. II ÚS 349/09-36 uvádza „Treba konštatovať, že vzhľadom na zásahu prejudiciality vyplývajúcu z ust. § 135 ods. 2 O.s.p. ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 O.s.p. konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Pokiaľ pri riešení prejudiciálnej otázky zaujme odlišné stanovisko, je takýto jeho postup, resp. z neho vyplývajúci záver arbitrárny pre jednoznačný rozpor so zákonom“. Keďže už otázka platnosti predmetného záväzkového vzťahu bola riešená v rámci predchádzajúceho súdneho konania, kde posúdenie existencie tohto záväzkového vzťahu bolo významné pre plnenie uplatňované odporcom voči navrhovateľke titulom plnenia z tejto zmluvy a v tomto konaní bolo právoplatne ustálené, že nárok na plnenie je nedôvodný z dôvodu neexistencie jeho základu. V prejednávanej veci sa nárok posudzoval obdobne - existencia, resp. neexistencia základu nároku, na základe ktorého sa má poskytnúť plnenie. Na základe uvedeného krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Keďže prvostupňový súd postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p. ponechal rozhodnutie o trovách konania na čas po právoplatnom skončení veci, krajský súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, ale v zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p. prvostupňový súd rozhodne aj o trovách tejto časti konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.